

Tegyük eredményesebbé gazdasági építőmunkánkat

Az SZMT állásfoglalása az idei szakszervezeti feladatokról

A Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa január 10-i ülésén meghatározta a gazdasági építőmunka segítségét szolgáló ideai szakszervezeti feladatokat. A testület állást foglalt többek között abban, hogy a kongresszusi és felszabadulási munkaverseny töretlenül folytatódjék. Rámutatot arra, hogy a szocialista versenymozgalmat miként segítheti az eddigig is eredményesebben a népgazdaság egyensúlyi helyzetének javítását, a vállalati tervek megvalósulását és ezen keresztül a korábbi munkával elért életszínvonal és szociálpolitikai vívmányok megszilárdítását, továbbfejlesztési lehetőségeinek megteremtését.

A Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa kéri a szocialista brigádokat, ifjúmunkásokat, műszakiakat, gazdasági vezetőket, a megye dolgozóit, hogy egységes szemlélettel és hatékony cselekvéssel legyenek aktív részei népgazdasági célkitűzéseink sikeres megvalósításának. Javasolja az SZMT, hogy az idei munkaversenyvállalások megfogalmazásánál a szocialista és a munkabrigádok, valamint az e kollektívákban ma még kívül álló dolgozók az alábbiakat vegyék figyelembe:

- Szorgalmazzák az új termékek gyártását. Legyenek kezdeményezői, megértő támogatói a belső létszám-átcsoportosításoknak.
  - Az újítómozgalmában a komplexbrigádokban rejülő lehetőségeket használják ki még jobban. Jelöljenek ki a vállalati gazdálkodást elősegítő célfeladatokat.
  - A vállalatok közötti együttműködés fejlesztésével, a kooperációs és szerződéses fegyelem szilárdításával segítsék elő a beruházások hártidőre történő kivitelezését, termelésbe állítását.
  - A versenyvállalások irányuljanak a kisebb-nagyobb kollektívák, a dolgozó ember általános, politikai, szakmai műveltségének fejlesztésére, a szocialista életmód elemeinek terjesztésére, a munkához való szocialista viszony kialakítására.
- A Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa messze-

menően bízik a dolgozó emberek kezdeményező-készségében, abban, hogy ez a felhívás a szocialista brigádokat, a munkahelyi kollektívákat, minden dolgozó embert továbbra is cselekvésre készítet és ezzel is hozzájárulhat a szocialista munkaverseny-mozgalm továbbfejlesztéséhez. Az SZMT számít arra, hogy a pártszervezetek az idén is támogatják a nemes törekvéseket, figyelemmel kísérik a gazdasági vezetők és a szakszervezeti bizottságok szervező, irányító, mozgósító és versenyt népszerűsítő munkáját. Hisszük, hogy meggyéne dolgozóit mindent megtesznek azért, hogy a párt XII. kongresszusára és felszabadulásunk 35. évfordulójára kezdeményezett munkaverseny eredményesen járuljon hozzá célkitűzéseink sikeres megvalósításához.

**SZAKSZERVEZETEK
CSONGRÁD MEGYEI
TANÁCSA**

Fali hűtőszekrények, sorozatban

A Mirköz Szövetkezet csongrádi gyárában az MPL fali hűtőszekrényekből már elkészültek az év első termékei.

Az ABC-áruházakban és a bisztrókban használatos hűtőszekrényekben nulla fok körüli hőmérsékleten sok élelmiszer tárolható. A csaknem

ezerliteres hűtőszekrényekből negyedévenként 350-400 darabot készítenek el az üzem dolgozói.

A szövetkezet keresett termékei közé tartozik a szer-
vezetben használt kisméretű, de nagy teljesítményű mosóberendezés.

Népszámlálók

Este nyolc órakor is ének a lámpák a számláló-biztosok Victor Hugo utcai központjában. Ilyenkor is bőven akad megbeszélendő. Kiterítve a kitöltött kérdőíveket, a felülvizsgálók ellenőrzik a népszámlálók munkáját. Ezt még egy ellenőrzés követi, utána jutnak el az adatlapok a statisztikusokhoz. Szegeden a munka 90 százalékával már végeztek a népszámlálók.

Naponta én is átlag 50-60 emberrel beszélgetek, és 30-35 lakásba nyitok be. Többnyire szívesen fogadnak, néha előkerül a konyakos pohár is. De leginkább annak örülök, ha gondosan előkészítik az adatokat — közli Hanczár János pedagógus, aki január 2-től 15-ig népszámláló.

Együtt indultunk el a kérdőíveket kitölteni. Az esti órák különösen alkalmasak, mert ilyenkor többen vannak otthon. Az egyik ajtó azonban csak hosszas csöngetésre nyílik ki. Almos férfiarc jelenik meg a résen. Bemutatkozás után betessék bennünket a lakásba. Ritka fegyvergyűjtemény a falon. Az éjjeliszekrényen halkan szól a rádió. Vetetlen az ágy, úgy látszik, a házigazda korán tért nyugovóra.

— Jöjjenek csak, nem zavarnak — állítja. Meglepetésre egy kitöltött kérdőívet vesz elő. A lakásösszeíró lap is egykettőre meglik. Már is mennénk, de a férfi marasztal. A szomszéd ügyis csak később lesz itthon, várjuk meg nála, akár beszélgethetünk is, hogy ne kelljen dideregni a hidegben. A

népszámlálónak azonban még sok a dolga. Nincs módjában egy lakásban sokáig időzni.

Emeletes ház, nem messze a Nagykörúttól. Erkezésünkre ablakot nyitnak. Bajuszos férfi hajol ki. Az emeleten lakik. Elnézést kér, mivel éppen a füstöléssel volt elfoglalva. Hentes a szakmája, s az ismerősök hozzák a kolbászt, a disznótorost.

A kérdésekre mintaszerű választ ad. A hozzátartozók említésekor azonban elcsuklik a hangja. Valaha népes család lakta a nagyházat. 6-an voltak, s 3-an maradtak. A jókora konyhában most is ott a rácos kiságy. A gyerekek miután „kirepültek”, szerencsére sűrűn meglátogatták apjukat, hozzák magukkal a kis unokát is.

Embere válogatja, hogy ki mennyi időt szán a kérdőívek kitöltésére. A száraznak tűnő adatokat sokan kisebb önéletrajzzal fűszerezik. A népszámláló, ha van hozzá türelme, mindezt meg is hallgatja.

A kemény tartású idős férfi feleségével él. Párnát tesz a székre, mielőtt helyet kínál. Pedig a szék ülőkéje is átmelegedett, a konvektor jól fűt, a konyhában. Csak egy történet hiányzik a bensőséges hangulathoz. A házigazda mérnöként végzett egy németországi főiskolán. A világháborúban hyoma vevő volt a diplomájának. Nem bántódik miatta, Szakmunkás-bizonyítványt szerzett, s azóta egy műhelyben dolgozik. Nyugdíjazását követően is minden évben ledolgozza a maximálisan megengedett,

óraszámot. Szabad idejében barkácsol, ügyel rá, hogy sohasem utakonozzon. A főiskola neve is rákerül a kérdőívre. Ez szemmel láthatóan jólesik az idős férfinak.

Lakásról lakásra járva a népszámlálók érdekes emberekkel is szembe kerülhetnek. Találkoznak olykor bizalmatlansággal is. Am ez hamarosan eloszlik, amikor előrebocsátják, hogy az összegyűjtött adatokat soha senki sem használja fel adózásra, továbbá, amit a népszámláló lát és hall, azt köteles titokban tartani. A kérdőívekre csak egy új népszámlálókhoz van szükség. Újra fölterképezik a társadalom mikroközösségeit, a családokat, ezek sokat változtak az utóbbi időben. A lakásviszonyokat is érdemes újra megvizsgálni, mert jelentősen eltérnek a tíz évvel ezelőtől.

A gondos előkészítés ellenére is előadódhat, hogy valakihez nem jutnak el a népszámlálók. Nekik jelentékn kell a városi tanács igazgatási osztályán, ahol utólag töltik ki a kérdőíveket.

Jámbor Ernő

Javítás, tanszervizben

A 30. sz. Ságvári Endre ipari Szakmunkásképző, In-
tézisben rádió-, tv-, elektro-
nikai műszerészeket, távköz-
lés-technikai és mechanikai
műszerészeket képeznek. Itt
javítják a főváros összes ok-
tatási intézményének, a fő-

Nem cél, hanem eszköz

Sokat beszélünk a termelésről, s jogosan. Abból élünk, hogy dolgozunk, s legfőképpen abból, hogy az ipari üzemek, állami gazdaságok munkásai, termelőszoövetkezeti gazdák helytállnak és fogvasztható, eladható javakat állítanak elő. A kongresszusi irányelvek is ezért hangsúlyozzák legjobban a munka fontosságát, rámutatva, hogy „az életszínvonal megszilárdításának, további emelésének alapvető feltétele, hogy az eddiginél jobban oldjuk meg a gazdasági építőmunka feladatait”.

Olyan igazság ez, amelyet a most zárló pártvezetőség-választó taggyűléseken is erőteljesen hangsúlyoztak. Néhány helyen azonban arra is figyelmeztettek a felszólalók, hogy ne vigyük túlzásba, mert a termelés nem cél, hanem eszköz. Célunk a dolgozó ember boldogítása, s e cél eléréséhez szükséges nélkülözhetetlenül a fegyelmezett produktív munka. Nem valószínű ugyanis, hogy a termelés olyan mértékben válik hatékonyabbá, amennyit beszélünk róla, s az sem biztos, hogy a termelés szüntelen hangsúlyozása lelkesítőleg, serkentőleg hat az emberekre. Megeshet, hogy ellenkező hatást érünk el. Ha mindenféle fórumon a magától értetődő munkát sulykoljuk, ha arra törekszünk, hogy a dolgozók pihenőnapjukban is a termelékenység javításán törjék a fejüket; ha az irodalmat is arra biztatjuk, hogy közvetlenül hason a gazdaságosabb termelésre — bizony fennáll annak a veszélye, hogy ezzel a monotoniával még az életet is meguntatjuk, megkeserítjük. Nem a mennyiség a fontos a termelés szorgalmazásán sem, hanem az, hogy amikor mindenképpen muszáj szólni a „miből és hogyan élünk”-ről, akkor — az anyagi érdekeltégek szem előtt tartásával — nagyon világosan bizonyítsuk: ünnepeink, szórakozásaink is csak akkor lehetnek nyugodtak, felhőtlenek, ha köznapokon ki-ki rendszeresen, tőle telhető legjobban végzi a dolgát.

bereknek jó legyen a közérzete, hogy otthon érezzék magukat szocialista hazánkban. Csakis jó hangulatú, kigyensúlyozott állampolgároktól várható el, hogy meggyőződéssel vállalják az élet átmeneti nehézségeit és megértéssel elsősorban raituk múlik a szocialista életmód továbbfejlesztése, tökéletesítése. Ezt azonban nem elég csak hangoztatni, elismerni — cselekvés is szükséges hozzá. Sokat tehetnek azok, akik emberek ügyeit intézik műhelyekben, vagy irodákban. Az a műveztelő, aki a termelésen, a tervteljesítésen kívül nem néz semmit, aki közömbös az emberek gondja-baja iránt, esetenként magának a termelésnek árthat a legtöbbet. Az egyik szegedi taggyűlés vitáiban hangozott el: szigorúan kell ügyelni a munkafegyelmre, nem lehet például a műszak vége előtt elkéredzkedni azzal, hogy indul az autóbusz. Egy másik felszólaló óva intett az efféle merev szemlélettől. Mint mondotta, szerinte nem annyira veszélyeztetni a terv végrehajtását, aki különféle gondjai miatt esetleg hamarabb kimegy a gyárkapun, hanem sokkal jobban az, aki lélektelenül megtagadja beosztottjaitól megindokolt kérését is, s ezzel megütözteti vele a különbséget szívesen vett munkát. Az élet számtalanszor igazolta már, hogy ez utóbbi álláspont a helyénvaló. Ha az emberek tudják, hogy nem eszköznek tekintik őket a célá kikiáltott termelés eléréséhez, akkor önzetlenebbül adják bele minden erejüket, tudásukat abba, amit csinálnak, s így egy-egy kiesett negyedóra bőségesen megtérül az intenzívebb, gyümölcsözőbb munka révén.

Mindez roppant egyszerűnek látszik, amire főlegesen egyetlen szó is vesztegetni. Mégsem látja be mindeki, s a különféle ügyintézők némelyike is gyakran figyelmen kívül hagyja. A napokban magas rangú megyei vezető figyelmeztetett arra, hogy esetenként még a jogszabályok érvényesítésétől is el lehet tekinteni, ha ezzel nem okozunk kárt a társadalomnak, ha növeljük a szocialista állam tekintélyét, ha erősítjük a bizalmat. Ideges a tanácsi előadó, mert már tízed-szerre ismételte meg, hogy nem áll módjában segíteni? Sajnos, ez gyakran előfordul, pedig nincs hozzá joga senkinek. Aki kényelmes hivatalban ül, s önként vállalta beosztását, az akkor sem lehet ideges, ha százszor kell elismételnie érveit. Idegességre annak van oka és joga, akinek nincsen lakása, vagy már sokadszorra kilincsel valamilyen engedélyért, intézkedésért.

Nálunk minden a társadalomért, s ezen belül annak tagjaiért történik. Az emberek érdekében építjük ezrevel a lakásokat, iskolákat, szociális és kulturális intézményeket, áruházakat, játszótérket, pihenőparkokat. Az ország lakosságának javát szolgálják a megvitásra közebehozott és a következő ötéves tervidőszakban minden bizonnyal megvalósuló pártkongresszusi irányelvek. Ehhez természetesen sokkal jobban kell dolgoznunk, mint eddig bármikor, de — hangsúlyozandó — nemcsak magának a munkának a kedvéért, és örömért, hanem általa a legfőbb cél, a teremtő, alkotó ember boldogulása végett.

F. Nagy István

A József Attila Emlék-bizottság felhívása

A József Attila Emlék-bizottság felhívást tett közzé a költő születése közelgő 75. évfordulójának méltó megünneplésére.

Életműve — Petőfi Sándor, Ady Endre forradalmi, a világhaladás sodrában kiteljesedett örökségének szocialista folytatása — elevenen él társadalmunk, a magyar nép szívében, tudatában — hangsúlyozza a felhívás bevezetőben.

A közelgő évforduló alkalom arra, hogy még többen és mélyebben éljük át, értjük meg költészetének az idővel egyre gyarapodó tanulmányát. József Attila az im-

perializmus és a proletárforradalmak korában, a fasizmus előretörésének idején, egy levert és egy győztes szocialista forradalom közötti, ellenforradalmi korszakban vált a magyar líra, ezen belül a magyar szocialista költészet nemzetközi jelentőségű klasszikusává.

A felhívás ezután a többi között megállapítja: Hazája és a nagyvilág társadalmi, történelmi ellentmondásait, feloldásuk forradalmi irányát a legnyomottabb és legforradalmibb osztállyal, a proletariátussal azonosulva, személyes sorsként élte át és tette költőként, mindenkor át-

értékelte. Művészetének népi, forradalmi egyetemessége abból fakadt, hogy a munkásosztályhoz, annak sorsához, történelmi feladatahoz tudatosan és cselekvően csatlakozott; hogy önmaga és a világ helyzetét a forradalmi munkásmozgalm elméletének és gyakorlatának jegyében értelmezte. Költészetét a fel-

adatokban a társadalmi, nemzeti és személyes szabadságnak egyetlen korszerű, legértékesebb lehetőségét és igényét: a tudatos osztályharc, a szocialista forradalom, a szocializmus programját fejezte ki.

Amiért harcolt, részben valóra vált. Társadalmunk fejlődése különösen időszerűvé teszi az élet minden oldalú, teljes, szocialista szellemiségű, művészeti birtokbavételét.

József Attila ars poetikájával líránk, egész művészeti életünk eleven hagyománya, élő példaképe.

Az emlékbizottság azzal a felhívással fordul a magyar társadalomhoz, a magyar költészet határainkon túli báráitaihoz: elsősorban művészetesen és cselekvően csatlakozó; hogy önmaga és a világ helyzetét a forradalmi munkásmozgalm elméletének és gyakorlatának jegyében értelmezze. Költészetét a fel-